

Łódź, 17 lutego 2025 r.

**Stanowisko IMP w Łodzi dotyczące realizacji badań profilaktycznych pracowników
za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności**

Na podstawie § 2. ust. 4 Rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 maja 1996 r. w sprawie przeprowadzania badań lekarskich pracowników, zakresu profilaktycznej opieki zdrowotnej nad pracownikami oraz orzeczeń lekarskich wydawanych do celów przewidzianych w Kodeksie pracy¹, Instytut Medycyny Pracy w Łodzi wydaje zalecenie dotyczące postępowania lekarskiego w stosunku do pracowników poddanych określonym narażeniom uznając za **niedopuszczalne wykonywanie badań profilaktycznych pracowników za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności**.

Możliwość udzielania świadczeń zdrowotnych za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności wynika z art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o wykonywaniu zawodu lekarza i lekarza dentystry². Zgodnie z obowiązującymi przepisami, w ramach takiej formy świadczenia, lekarz może między innymi przeprowadzić badanie stanu zdrowia, rozpoznawać choroby, udzielać porad lekarskich, a także wydawać opinie i orzeczenia lekarskie.

Odnosząc się do badań profilaktycznych, o których mowa w Kodeksie pracy³, należy zwrócić uwagę na ich **odmienność w porównaniu z innymi świadczeniami zdrowotnymi**. W ich przypadku celem nie jest uzyskanie porady zdrowotnej służącej rozwiązaniu aktualnych problemów zdrowotnych pacjenta, a uzyskanie orzeczenia lekarskiego o oczekiwanej, korzystnej dla niego treści. W trakcie takiego badania pacjent, w trosce o uzyskanie pozytywnego orzeczenia, może **celowo pomijać informacje o swoim stanie zdrowia**, które mogłyby wpłynąć na negatywną decyzję lekarza.

Badania wstępne, okresowe oraz kontrolne obejmują zarówno badanie podmiotowe (wywiad lekarski), jak i fizykalne, które muszą być udokumentowane w karcie badania profilaktycznego, zgodnie z wymogami rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 29 lipca 2010 r.⁴ W przypadku badań przeprowadzanych na odległość **pacjent nie ma możliwości potwierdzenia własnoręcznym podpisem** w dokumentacji medycznej, że zrozumiał treść zadawanych pytań i udzielił na nie zgodnych z prawdą odpowiedzi. Nie może także potwierdzić odbioru orzeczenia w rejestrze orzeczeń lekarskich.

W ramach badania przedmiotowego lekarz ma obowiązek ocenić stan poszczególnych narządów i układów, w tym również wzroku, słuchu czy równowagi. W wielu przypadkach są to krytyczne narządy dla zapewnienia możliwości bezpiecznego wykonywania określonych czynności zawodowych. Świadczenie za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności pozbawia lekarza możliwości bezpośredniej obserwacji klinicznej zachowania i reakcji pacjenta, jak również weryfikacji jego stanu fizykalnego, co jest niezbędne do wydania w sposób prawidłowy orzeczenia o istnieniu lub braku przeciwwskazań do pracy na określonym stanowisku.

Mając na uwadze powyższe argumenty, **Instytut Medycyny Pracy w Łodzi jednoznacznie sprzeciwia się stosowaniu telemedycyny w zakresie przeprowadzania badań profilaktycznych pracowników**.

¹ Rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 maja 1996 r. w sprawie przeprowadzania badań lekarskich pracowników, zakresu profilaktycznej opieki zdrowotnej nad pracownikami oraz orzeczeń lekarskich wydawanych do celów przewidzianych w Kodeksie pracy (Dz.U.2023.607)

² Ustawa z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz.U.2024.1287 ze zm.)

³ Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz.U.2023.1465 ze zm.)

⁴ Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 29 lipca 2010r. w sprawie rodzajów dokumentacji medycznej służby medycyny pracy, sposobu jej prowadzenia i przechowywania oraz wzorów stosowanych dokumentów (Dz.U.2010.149.1002)